

[Poul Hartling.]

Jeg vil gerne sige 4 ting om det.

For det første at det, vi vedtager i dag, ikke er noget, der har noget at gøre med venstres helhedsplan; det er i det hele taget ikke nogen helhedsplan. Det er en akut nødforanstaltning for at afværge en truende konflikt. Man skal ikke foregøgle nogen, at vi nu har løst problemerne for de kommende år, og man skal især ikke tro, at vi er kommet ind på livet af eller har bremset den omkostningsudvikling, der fremfor alt er årsag til vore vanskeligheder, både vore vanskeligheder med hensyn til beskæftigelsen og vore vanskeligheder med hensyn til underskuddet på betalingsbalancen.

For det andet vil jeg sige, at det ændringsforslag, som hr. Glistrups parti har stillet, ikke er venstres plan, men er én paragraf af én lov. Venstres plan, som den blev fremsat den 3. december i fjor, omfattede en halv snes lovforslag, det er numrene 109-121 fra i fjor. De omhandler mange afgørende ting, der er mange ting i de lovforslag, og de udgør tilsammen en helhed, som vi har kaldt venstres helhedsplan. Hr. Glistrup har taget én paragraf ud og prøver på at fortælle, at her er nu venstres helhedsplan, som man kan stemme for. Han vil lade som om man ved at stille det som ændringsforslag har stillet forslag om planen. Det er et groft forsøg på at forvirre folk.

For det tredje vil jeg sige, at den pågældende paragraf endda ikke er noget særlig karakteristisk for helhedsplanen. Det, der står i den, er, at venstre har foreslået en forlængelse af overenskomsterne året ud, altså for ét år, nemlig for året 1975. Dette punkt har hr. Glistrup ændret i sit ændringsforslag og foreslår nu i det, der foregiver at være et citat af vort lovforslag, at vi skal forlænge overenskomsterne i 22 måneder. Men det, som vi vedtager i dag efter det socialdemokratiske forslag, forlænger overenskomsterne i to år. Man kunne i og for sig sige, at på dette punkt, og netop på dette punkt, får venstre sin plan igennem, ganske vist ikke bare med ét år, men med to år, og det får vi helt uden noget ændringsforslag fra fremskridtspartiet. Men jeg siger igen denne ene ting: forlængelsen er ikke venstres helhedsplan.

Jeg siger for det fjerde, at det er ikke, som hr. Glistrup påstår at det skulle være,

et ordret citat, eller næsten ordret. Nej, det er et tillempet citat, for kernen i paragrafen, det er den forlængelse, jeg netop har nævnt, og som går igen i alle forlængelser af overenskomster med de samme ord. Det er formodentlig også de samme embedsmænd, der har skrevet ordene ind i paragrafform, og det gennemføres altså.

Men en vigtig del af venstres helhedsplan, som også nævnes i den paragraf, men som hr. Glistrup udelader i citatet, er venstres forslag om indgreb imod den omkostningsforøgelse, som den automatiske dyrtidsordning betyder for landets erhvervsvirksomheder. Når hr. Glistrup har udeladt det, så er det ganske naturligt, for han er nemlig tilhænger af den automatiske dyrtidsregulering. Derfor kunne han ikke citere venstres paragraf ordret; han kunne kun påstå, at han gør det.

Hr. Glistrup sagde i sit indlæg, at fremskridtspartiet hele tiden har haft det samme standpunkt. Det er ikke korrekt. Den 5. december 1974 angreb hr. Glistrup venstres plan. Han havde 7 hovedindvendinger. Han kaldte — det står i sp. 2791 — en væsentlig del af planen for en Storm P.-maskine. Han fandt den, som han sagde, ikke blot latterlig, men direkte skadelig. Sådan taler en nyforelsket jo ikke om kærlighedens genstand. Sådan taler én, som vil angribe den af alle kræfter.

Men i dag er det så anderledes. I dag kan hr. Glistrup bruge venstres plan, ikke efter dens hensigt, men til sit eget formål.

I dag er situationen en anden. En konflikt truer vores land, og den skal afværges. Venstre er parat til at tage medansvar for dette indgreb, som vi har sagt det. Men det er hr. Glistrup og hans parti ikke. Og her skal venstres plan så bruges til at skaffe hr. Glistrup et alibi for ikke at medvirke. Måske også et alibi for, at hr. Glistrup har sin del af ansvaret for, at vi i dag har en socialdemokratisk regering.

Da tiden var der, da var fremskridtspartiet ikke hjemme, men i dag mener hr. Glistrup, at han risikofrit kan påstå, at han er tilhænger af det, han bekæmpede den 5. december, det, han bekæmpede under hele valgkampen og efter valget.

Jeg gentager, at når hr. Glistrup nu foregiver at elske venstres helhedsplan, så er det ikke for at få den gennemført, for det ved